

Nr 839

Av herr **Ohlin m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 150, angående komplettering av riksstatsförslaget för budgetåret 1960/61, m. m.*

I proposition nr 150 har regeringen lagt fram sitt kompletterande förslag till riksstat för budgetåret 1960/61. Enligt detta skulle statens utgifter under driftbudgeten stiga till 15 248 milj. kr. Det skulle innebära en ökning i jämförelse med de för innevarande budgetår preliminärt beräknade utgifterna med 1 474 milj. kr. Statens utgifter skulle under detta år öka med 10,7 procent.

Vi erinrar om dessa siffror därför att de är belysande för den starkt utgiftsexpansiva inställning, som präglar regeringens politik och som driver fram en fortgående stegring av skattenivån.

Under en följd av år har vi framfört stark kritik mot den av regeringen förda budget- och skattepolitiken. Vi har härvid främst erinrat om att en fortgående stegring av de offentliga utgifterna i snabbare takt än resursernas tillväxt ökar inflationsriskerna, höjer kostnadsnivån, motverkar en ökning av produktiviteten och gör de "automatiska" utgiftsökningarna i den offentliga hushållningen till ett allvarligt problem. Den statliga budgetpolitiken borde enligt vår mening utformas med större beaktande av dessa förhållanden.

Vi erinrar även om att när vi vid höstriksdagen i fjol motsatte oss den av regeringen då föreslagna allmänna omsättningsskatten, var ett av huvudskälen att vi fruktade att regeringen med denna nya, miljardstora skatteälla i sina händer skulle låta statsutgifterna gå ytterligare kraftigt i höjden. Regeringens redan tidigare svaga intresse för återhållsamhet med ökade statliga utgiftskrav kunde befaras bli ännu mindre. Härvidlag har våra farhågor tyvärr besannats. I budgetdebatten har t. ex. företrädare för regeringspolitiken avvisat framförda besparingsförslag med att besparingen i fråga nu var mindre motiverad, eftersom den allmänna omsättningsskatten tillkommit.

Det kan nu slås fast att den allmänna omsättningsskatten icke var nödvändig för att budgetmässigt klara det kommande finansåret, 1960/61, trots de särskilda statsfinansiella svårigheter som var att förutse för detta år — främst sammanhängande med de stora utgiftskrav som skulle bli en följd av vid tidigare riksdagar fattade beslut. Då diskussionen om den allmänna omsättningsskatten och de väntade budgetsårigheterna finansåret 1960/61 började under våren 1959, ansåg vi att en realistisk budgetplane-

ring borde ta hänsyn till den förbättring av statens budgetläge som skulle komma att åtföljas av en återhämtning i konjunkturen genom att de särskilda kostnader för arbetslöshetsbekämpande åtgärder, som belastade budgeten, skulle väsentligt gå ned och genom att statsinkomsterna skulle öka. Den ökning av statens inkomster från budgetåret 1958/59 till budgetåret 1960/61, som enligt av finansministern accepterade beräkningar uppskattades till ca 450 milj. kr., var enligt vår mening underskattad. Redan vid den omräkning av kalkylen som gjordes på sommaren 1959 uppräknades statsinkomsternas ökning i de av finansdepartementet framlagda siffrorna till drygt 900 milj. kr. I den inkomstberäkning som redovisades i statsverkspropositionen i år hade inkomstökningen (exklusive omsättningsskatten och den därmed sammanhängande nedjusteringen av den personliga inkomstskatten) för samma period uppräknats med ytterligare 300 milj. kr., och enligt de nu framlagda beräkningarna ökar inkomsterna — med oförändrade skattesatser — med ytterligare 400 milj. kr. *Mot den på våren 1959 redovisade inkomstökningen under den aktuella tvåårsperioden av 450 milj. kr. står nu alltså en beräknad ökning av 1 625 milj. kr.* (Med omsättningsskatten blir den nu uppskattade ökningen av statsinkomsterna ca 2 900 milj. kr.) Även med beaktande av att den senast gjorda inkomstberäkningen kunnat göras med den säkrare utgångspunkt beträffande den allmänna löneutvecklingen för år 1961, som det träffade tvåårsavtalet bildar, är det uppenbart, att den bedömning av den sannolika utvecklingen av statens inkomster, som vi gav uttryck för förra våren i den då pågående debatten om införandet av en allmän omsättningsskatt som en nödvändig statsfinansiell åtgärd, var betydligt mera realistisk än regeringens.

Utan den allmänna omsättningsskatten och därmed sammanhängande, statsbudgeten belastande kompensationsåtgärder samt med acceptering av finansministerns beräkningar av utgifterna i övrigt, skulle driftbudgeten för budgetåret 1960/61 ha företett ett underskott av ca 700 milj. kr. Det är uppenbart att detta hade kunnat gå att klara med rimligt avvägda besparingar samt en måttlig förstärkning av statens inkomster inom ramen för gällande skatter. Någon extrem nedskärningspolitik, som skulle ha belastat vissa folkgrupper särskilt hårt, hade heller icke behövt tillgripas. Uppgiften att lösa de statsfinansiella problemen utan tillgripande av den allmänna omsättningsskatten, som drabbar de mindre bemedlade hårdare än varje annan i den aktuella debatten hittills föreslagen skattepolitisk åtgärd, hade givetvis underlättats av om ansträngningarna målmedvetet inriktats härpå redan vid våren 1959. Vad här sagts gäller dock inte den föreslagna indragningen av ett barnbidrag i varje fullständig familj, som skulle bli ytterst kännbar för barnfamiljer med låga eller medelstora inkomster.

Med sin bristande förståelse för återhållsamhet med statsutgifternas stegring och för betydelsen av att utrymme åstadkommes för lättnader i

beskattningen anpassar regeringen nu snabbt den statliga utgiftsnivån till de bl. a. genom omsättningsskatten stigande statsinkomsterna. Det allmännas anspråk på det samlade produktionsresultatet stiger. Härigenom blir möjligheterna för en snabb produktionsstegring mindre.

Ett budgetprogram för omsättningsskattens avskaffande

Det budgetprogram, som vi från folkpartiets sida i anslutning till statsverkspropositionen lade fram vid riksdagens början — de likalydande motionerna I: 413 och II: 529 — innebar besparingar och andra budgetförstärkande åtgärder avseende budgetåret 1960/61 om sammanlagt 591 miljoner kronor. Av detta belopp hänförde sig 335 miljoner kronor till åtgärder, som borde genomföras endast under förutsättning att beslut fattas om den allmänna omsättningsskattens slopande. Vi framhöll att i vilken omfattning de under nyssnämnda förbehåll aviserade åtgärderna skulle bli nödvändig borde bestämmas längre fram under vårriksdagen. Lämpligen borde detta ske i samband med den slutliga budgetbehandlingen. Härför talade även den av finansministern understrukna osäkerheten i de då presenterade beräkningarna av statens inkomster under nästa finansår. Den kompletterande inkomstberäkningen senare under våren borde således avvaktas.

Driftbudgetförslaget i statsverkspropositionen upptog ett överskott av 284 milj. kr. Hänsyn hade emellertid då icke kunnat tagas till de tillkommande utgifter för statsverket, som skulle föranledas av löneuppgörelsen med de statsanställda. Reserverades av denna anledning överskottsposten för tillkommande utgifter, var driftbudgeten i statsverkspropositionen således i stort sett jämnt balanserad. I det kompletterande budgetförslag som nu framlagts i proposition nr 150 har hänsyn kunnat tagas till de kostnadsökningar som beräknas följa av den träffade uppgörelsen. Totalt upptar finansministern en belastning på budgeten till följd av de ökade lönerna med 417 milj. kr. för nästa budgetår. Vi skall nedan återkomma till den av finansministern gjorda beräkningen av belastningens storlek. Men även efter tillägget av nyssnämnda post redovisas nu på driftbudgeten för nästa budgetår ett överskott av 277 milj. kr. De redovisade siffrorna återspeglar den förbättring av inkomstläget, som inträffat sedan januari. Såsom berörts i det föregående beräknas statens inkomster för nästa budgetår nu av riksräkenskapsverket till ett 541 milj. kr. högre belopp än vad som upptagits i statsverkspropositionen. (Med frånräknande av kommunalskatteandelen blir inkomstökningen för statsverket 441 milj. kr.).

Den skedda uppgången av inkomsterna sammanhänger självklart med konjunkturförbättringen, vilket bör beaktas vid bedömningen av omfattningen av de budgetmässiga åtgärder, som med utgångspunkt från det nu inträdda läget blir erforderliga vid omsättningsskattens avskaffande.

Vi har i annat sammanhang vid denna riksdag framhållit att vi, i enlighet med vad företrädare från samtliga demokratiska partier uttalade dels i pensionsberedningen, dels i besparingsutredningen, anser det rimligt, att kostnaderna genom utbyggnaden av förmånerna från folkpensioneringen med hänsyn till folkpensioneringens karaktär av försäkring till viss del bestrides genom en höjning av den särskilda folkpensionsavgiften. Vi har tillagt att vi inte har någon invändning mot att en översyn göres av folkpensionsavgiftens konstruktion men att årets riksdag senare borde bli i tillfälle att ta ställning till frågan om folkpensionsavgiftens konstruktion och storlek på grundval av den avslutade utredningen. Detta bör kunna ske under höstsessionen.

Även frågan om en höjning av punktskatterna på sprit, vin och tobak har kommit i ett nytt läge. Huruvida en höjning av dessa skatter kan bli erforderlig, bör ävenledes få bedömas vid höstsessionen. Vi räknar tills vidare med att den skattenivå, som tillkommit med omsättningsskatten på dessa varor, bibehålles.

Affärsverkens vinstavkastning

Den träffade löneuppgörelsen med de statsanställda, vilken omfattar kalenderåren 1960 och 1961, beräknas öka lönekostnaderna i statsverksamheten inklusive affärsverken med 423 milj. kr. för budgetåret 1960/61 i jämförelse med den nuvarande lönekostnadsnivån. Av detta belopp hänför sig 270 milj. kr. till statsförvaltningen exklusive affärsverken samt 153 milj. kr. till affärsverken.

Under hänvisning till den träffade löneuppgörelsen och den därav föranledda stegringen av lönekostnaderna föreslår finansministern att den eljest beräknade inleveransen av vinstmedel från postverket, televerket, vattenfallsverket och domänverket skall nedräknas med belopp som för respektive verk praktiskt taget helt överensstämmer med den ökade lönekostnaden. Statens järnvägar föreslås erhålla ett särskilt anslag å 70 milj. kr. för täckning av förlust till följd av de ökade lönekostnaderna.

Hänsyn måste självfallet tagas till en ökning av lönekostnaderna vid beräkningen av den väntade inleveransen av vinstmedel från affärsverken. Å andra sidan bör i likhet med vad som är fallet inom det ekonomiska livet i övrigt i varje fall en viss del av lönekostnadernas stegring kunna täckas genom en ökad rationalisering. Finansministerns ståndpunkt innebär att han räknar med att de statliga affärsverken praktiskt taget icke skall kunna täcka någon del av lönekostnadsstegringen genom rationalisering. Denna ståndpunkt är uppenbarligen orealistisk. Det finns ingen anledning att i avseende på kravet på rationalisering behandla de statliga affärsverken väsentligt annorlunda än annan ekonomisk företagsamhet.

Inför besparingsutredningen redovisade affärsverken sina möjligheter

att genom rationalisering kompensera ökade lönekostnader. Postverket räknade därvid med att utan portohöjningar kunna täcka en "måttlig" lönekostnadsstegring. Televerket ansåg sig kunna göra så stora rationaliseringsvinster att dessa täckte "rimliga" lönestegringar. Statens järnvägar räknade med att genom rationalisering kunna täcka högst 2 procents årlig löneökning. Vattenfallsverket framhöll att personalkostnadernas andel i totalkostnaden var så liten, att en höjning av lönenivån i varje fall hittills inte självständigt föranlett någon höjning av taxorna.

Det är sålunda uppenbart att verken själva bedömer sig ha möjligheter att genom rationalisering täcka en viss lönestegring. Det torde vara rimligt att räkna med att de i varje fall kan genom rationalisering täcka 2 procents årlig löneökning. Vinstberäkningen bör justeras med hänsyn härtill. Eljest skulle — med bibehållande av taxenivåerna — en år från år sjunkande räntabilitet av det i affärsverken investerade kapitalet accepteras eller i annat fall en fortgående prisstegring på deras produkter och tjänster komma till stånd.

Vidare bör vid beräkningen av affärsverkens inleverans av vinstmedel till statsverket nästa budgetår följande beaktas.

Postverket har hävdad att en ytterligare nedskrivning bör göras å dess innehav av statsobligationer liksom av kommunlån. Den har avstyrkts av riksräkenskapsverket. Tidigare — år 1959 — anslöt sig finansministern till riksräkenskapsverkets uppfattning. Även sparbanksinspektionen har i särskilt remissyttrande vid ett tidigare tillfälle redovisat samma uppfattning som riksräkenskapsverket. Nu synes finansministern ha intagit en annan ståndpunkt. Vi anser riksräkenskapsverket ha skäl för sin uppfattning. I enlighet med riksräkenskapsverkets beräkning bör alltså vinstmedel kunna inlevereras från postsparbanken och postgirorörelsen. Av denna anledning bör en uppjustering av vinsten göras med 5 milj. kr. RRV har beräknat vinsten från postverket vid oförändrad lönenivå till 20 milj. kr. Med hänsyn till de förut angivna möjligheterna att genom rationalisering täcka viss del av lönestegringen bör vinsten kunna upptagas med 10 milj. kr. för nästa budgetår.

Televerkets vinst, som av riksräkenskapsverket vid oförändrad lönenivå upptagits till 125 milj. kr., bör med beaktande av möjligheterna att täcka en del av de stegrade lönekostnaderna genom rationalisering kunna beräknas till 95 milj. kr.

Vinstleveransen från *vattenfallsverket* har av finansministern uppenbarligen beräknats med förutskickande av att ändrade avskrivningsnormer skall komma att fastställas för verket. Utredning härom har gjorts, men Kungl. Maj:t har ännu icke fattat beslut i frågan. I avvaktan på detta beslut har vinsten — före löneökning — upptagits till 200 milj. kr. eller till ett 40 milj. kr. lägre belopp än vad som skulle bli fallet om hittillsvarande

avskrivningsnormer bibehålles. Därest övergång sker till de föreslagna nya avskrivningsnormerna synes den hittillsvarande extra avsättningen till värdepapperskonto — om 25 milj. kr. — icke bli motiverad. Med hänsyn härtill och till möjligheterna att täcka viss del av lönestegringen genom rationalisering bör vinstbeloppet från vattenfallsverket upptagas med 220 milj. kr.

Domänverket har i sin redovisning till besparingsutredningen uppgivit att dess avkastning under normala konjunkturförhållanden bör kunna beräknas till 40 milj. kr. årligen. Någon anledning till annan bedömning i dagens läge synes inte föreligga, varför vinstleveransen bör upptagas till nämnda belopp.

Vad slutligen *statens järnvägar* beträffar kan det i och för sig diskuteras huruvida ett anslag skall — såsom departementschefen föreslår — upptagas på budgeten för täckning av en väntad förlust. Med hänsyn till de speciella konkurrensförhållanden som SJ har att arbeta under och som beror på den snabbt pågående förändringen i trafikstrukturen har vi inga invändningar mot att ett anslag för förlusttäckning nu anvisas på nästa års budget. Med hänsyn till förefintliga rationaliseringsmöjligheter synes dock anslaget inte böra upptagas med högre belopp än 50 milj. kr.

Det bör tilläggas att vid slopande av omsättningsskatten påverkas affärsverkens kostnadsläge i gynnsam riktning, och därmed förstärks också deras möjligheter att kompensera lönekostnadsstegringen.

Med av oss ovan angivna justeringar bör således inkomsterna under statens affärsverksfonder budgetåret 1960/61 upptagas till sammanlagt 365 milj. kr. eller till 71 milj. kr. mer än vad finansministern upptagit i kompletteringspropositionen. Yrkande beträffande inkomsterna från affärsverken samt i fråga om det särskilda anslaget till SJ framföres av formella skäl i särskilda motioner.

Vad här sagts om rationaliseringsmöjligheterna inom de statliga affärsverken gäller i viss utsträckning den statliga förvaltningen i övrigt. Även beträffande denna del av statsverksamheten bör rationaliseringskrav kunna resas, vilka kan minska den genom löneökningen inträdande kostnadsstegringen. Att beräkna storleken av möjliga rationaliseringsvinster låter sig dock knappast göras.

Sammanfattning

Efter här angivna justeringar och kompletteringar skulle det av oss presenterade budgetalternativet, vilket då innesluter omsättningsskattens avskaffande den 1 januari 1961, leda till ett överskott i driftbudgeten för 1960/61 med 373 milj. kr. Vi hänvisar till de tablåer som redovisas i bilagor till denna motion.

I detta budgetalternativ finns medel upptagna för beredskapsarbeten och

andra arbetslöshetsbekämpande åtgärder om 285 milj. kr. Dessutom anvisas medel till bidrag till arbetslöshetskassorna med 87 milj. kr. Sannolikt kommer medelsförbrukningen att understiga de anvisade anslagen. Den besparing som här kan uppkomma utgör en marginal som ökar det förut nämnda överskottet.

För hel tolv månadersperiod medför omsättningsskattens slopande ett inkomstbortfall för statsverket av — netto 1 300 milj. kr. Vårt budgetalternativ skulle medföra en sammanlagd budgetförstärkning för hel tolv månadersperiod av 1 142 milj. kr. med tillägg för de budgetåret efter nästa bortfallande kostnaderna för sparpremier. Då inkomstnivån för 1960/61 enligt propositionen skulle överstiga den beräknade utgiftsnivån med 277 milj. kr., står således enligt alternativet för budgetåret 1961/62 ett belopp av 1 419 milj. kr. till förfogande för omsättningsskattens avskaffande. Omsättningsskattens bortfall är därmed statsfinansiellt väl täckt. Det bör framhållas att vi icke inräknat den besparing som, om högkonjunkturen fortsätter, kan väntas uppkomma på de extraordinärt stora arbetslöshetsanslagen.

Det budgetalternativ vi här framlagt tar sikte på att genom besparingar, subventionsminskningar och andra budgetförstärkande åtgärder pressa ner statsutgifterna och möjliggöra omsättningsskattens avskaffande. I särskild bilaga till denna motion redovisas innebörden av det av oss föreslagna budgetalternativet. Vi hänvisar till denna bilaga (1). Vi hävdar bestämt att den budgetpolitik av återhållsamhet och skattelättnader som vi här förordar icke minst på längre sikt får vida gynnsammare verkningar för såväl den enskilde som samhällsekonomin i dess helhet än vad regeringens politik kan väntas leda till.

Vi hemställer att riksdagen vid bifall till vårt yrkande om omsättningsskattens avskaffande och under anslutning till det av oss förordade budgetprogrammet i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag till höstsessionen om de ändrade bidrags- och subventionsgrunder som vårt budgetalternativ innefattar, ävensom till de andra budgetförstärkande åtgärder som vi angivit. Det är då även naturligt att hänsyn tas till den då aktuella statsfinansiella situationen.

Trots förskjutningen till höstsessionen — vilken nu blivit nödvändig på grund av riksdagsmajoritetens ställningstagande under våren — är det således möjligt att på grundval av det av oss angivna budgetalternativet genomföra sådana besparingar och budgetförstärkningar att ett överskott erhålles av driftbudgeten nästa finansår.

Lånebehovet under budgetåret 1960/61 kan enligt det av oss angivna budgetalternativet beräknas bli lägre än vad Kungl. Maj:t beräknat, även fränsett den reduktion av lånebehovet som skulle vinnas genom den av oss föreslagna försäljningen av en aktiepost i LKAB till allmänheten.

Budgetpolitiken bör uppläggas med sikte på skattereformer

Under efterkrigsåren har det i vårt land skett en stadigt fortgående stegring av skattetrycket. Det är enligt vår mening ett samhällsintresse av största betydelse att skapa förutsättningar för lättnader i beskattningen och att söka genomföra dessa. Såvitt nu kan bedömas finnes icke statsfinansiella förutsättningar för snara skattelättnader av mera väsentlig omfattning utöver det stora steg i skattesänkande riktning som omsättningsskattens slopande innebär.

De mindre kostnadskrävande delreformer i beskattningen, som med en starkt återhållsam utgiftspolitik bör kunna genomföras antingen omedelbart eller inom den närmaste framtiden vid sidan om omsättningsskattens slopande, bör främst vara sådana som i särskilt hög grad främjar arbetsvilja och sparande eller motiveras av starka rättviseskäl. Av denna anledning anser vi att redan nu en väsentlig lättnad i sambeskattningen bör genomföras. Skattelättnad för medel som insättes på särskilda sparkonton anser vi vidare vara en viktig reform, som bör kunna beslutas i höst. Till dessa reformers verkan på statsfinanserna har hänsyn tagits i det föregående.

Rätt till avdrag för amortering av studieskuld samt för periodiskt understöd åt studerande är andra skattereformer som bör behandlas med förtur. Detsamma gäller kravet på skattebefrielse för gåvor upp till visst belopp som lämnas till religiösa, vetenskapliga, kulturella eller andra allmännyttiga ändamål.

Statsmakterna bör härutöver inrikta sina ansträngningar på att på längre sikt genomföra en genomgripande reformering av beskattningen som kan vara ägnad att främja arbetsvilja, sparande och produktionsstegring. En sådan skattepolitik är till gagn för alla folkgrupper och ökar vårt lands konkurrensförmåga inför de blivande stormarknaderna. För att åstadkomma förutsättningar för en skattepolitik av sådan innebörd krävs icke endast att utredningar i angivet syfte utföres utan också en målmedveten strävan i denna riktning i uppläggningsen av budgetpolitiken. Vi föreslår att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t framhåller betydelsen härav. Detta yrkande framställs av formella skäl i särskild motion.

Under hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte — i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 150 — vid bifall till vårt tidigare framförda yrkande om omsättningsskattens slopande och under anslutning till det av oss angivna budgetalternativet i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till höstsessionen om de besparingar, subventionsminskningar

och andra budgetförstärkande åtgärder, som vi i denna motion angivit.

Stockholm den 13 maj 1960

Bertil Ohlin

Wald. Svensson

Manne Ståhl

Henning Gustafsson
i Skellefteå

Sven Wedén

Sven Gustafson
i Göteborg

Folkpartiets budgetalternativ

Sammandrag av tidigare under vårriksdagen samt i denna motion framställda förslag

	Budgetförstärkning, milj. kr.	
	1960/61	För helt år (approximativa siffror)
A. Åtgärder varom vi föreslagit beslut under vårriksdagen		
1. Besparing i fråga om bostadssubventionerna	60	90
2. Besparing i fråga om statens kostnader för fria läroböcker och skolbyggandet	5	15
3. Nedsättning av statsbidragen till kommunerna i anledning av Ortsavdragsreformen i huvudsaklig överensstämmelse med besparingsutredningens förslag. Kommunerna kompenseras genom justering av schablonavdragen	51	155
4. Justering av schablonavdragen	25	80
5. Justering av stämpelavgiften	7	7
6. Minskning av kostnaderna för beredskapsarbeten genom effektivisering av den arbetslöshetsbekämpande politiken och med beaktande av konjunkturförbättringen ...	35	35
7. Lägre anslag till SJ för förlusttäckning. Rationaliseringsmöjligheterna beaktas	20	20
8. Ökad avkastning från affärsverken	71	71
9. Diverse mindre besparingsposter med fråndrag för yrkade utgiftshöjningar	17	17
	Summa budgetförstärkning	490
B. Åtgärder i samband med omsättningsskattens slopande och varom beslut kan anstå till höstriksdagen		
1. Minskning av subventioneringen av allmänna sjukförsäkringen	120	240
2. Återgång till förutvarande barnbidrag i samband med omsättningsskattens slopande	45	90
3. Kalkylerad ökning av avgiftsfinansieringen av folkpensioneringen i anslutning till den genomförda höjningen av förmånerna ¹⁾	75	225
4. Skattenivån på sprit, vin och tobak bibehålles efter omsättningsskattens slopande	50	100
	Ytterligare budgetförstärkning	655
	Sammanlagd budgetförstärkning	1 145

¹⁾ Preliminära siffror. Ett preciserat ställningstagande till folkpensionsavgiftens storlek och konstruktion bör kunna ske vid höstriksdagen, sedan utredningen rörande avgiftens konstruktion färdigställts.

C. Avgår inkomstbortfall för föreslagna skattereformer ut- över omsättningsskattens slopande/ .35	./ .123
Budgetförstärkning, netto	546	1 022

Bilaga 2

*Schematisk uppställning av statsbudgetens utfall enligt
folkpartiets budgetalternativ*

Driftbudgeten 1960/61

	Milj. kr.	
1. Överskott i Kungl. Maj:ts budgetförslag (enl. prop. 150)		277
2. Nettoförstärkning enligt folkpartiets förslag	+	546
		<u>823</u>
3. Inkomstbortfall genom slopande av omsättningsskatten 1/1 1961/.	450
4. Överskott enligt folkpartiets förslag		373
		<u><u>373</u></u>
Preliminär kalkyl för budgeten 1961/62		
1. Inkomster över utgifter enligt 1960/61 års budget		373
2. Ytterligare budgetförstärkning (netto) enligt fp:s förslag	+	476
3. Bortfallande engångskostnad för sparpremier, vilken belastat 1960/61 års budget	+	120
		<u>969</u>
4. Kalkylerat utrymme för skattelättnad		969
5. Ytterligare inkomstbortfall genom slopande av omsättningsskatten	—	850
		<u>119</u>
6. Kvarstående överskott		119

Anm. För 1961/62 års budget förutsattes att ökningen av statsutgifterna skall hållas inom ramen för den — av riksräkenskapsverket — beräknade ökningen av statsinkomsterna, 600 milj. kr.